

Nr 386.

Av herr **Pettersson** i Ersbacken, *i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 75, angående riktlinjerna för den framtida jordbrukspolitiken m. m.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 75 angående riktlinjerna för den framtida jordbrukspolitiken ha förslagen till jordbrukets rationalisering i stort sett dragits upp i enlighet med jordbrukskommitténs betänkande. Detta betänkande innehåller många uppslag, som med säkerhet skulle lända vår jordbruksnäring till mycket stort gagn. Då något nytt håller på att taga form och i synnerhet som det är av så pass viktig art som denna jordbrukets rationaliseringsfråga otvivelaktigt är måste det utan tvivel vara till nytta för saken, att frågan belyses så allsidigt som möjligt. Så har ju också skett i det att de flesta myndigheter på hithörande område beretts tillfälle att avge yttranden. Vad nu dessa yttranden angår, så har egnahemsnämnden i Norrbottens län avgett ett mycket uppmärksammat sådant i vad det rör sig om organisationen av bostadsförbättringsverksamheten på landsbygden. I ovan berörda inlaga påtalas vådan av bostadsförbättringsverksamhetens uppdelning på flera organ och vilken fördyring en dubbelorganisation skulle komma att innebära. Proposition nr 75 går emellertid ut på att bostadsförbättringsverksamheten i sin helhet — alltså även den som rör jordbrukslägenheterna — skall frikopplas från jordbruksrationaliseringen och övertagas av särskilda länsnämnder, tillskapade för rent bostadssociala uppgifter. Proposition nr 75 innebär vidare att rationaliseringsärendena inom jordbruket icke skola läggas på denna bostadssociala nämnd, utan behandlas för sig av särskilt organ. Nu talar all erfarenhet från egnahemsnämndernas verksamhet för en koncentration av hithörande frågor, vilket framträder mera ju större avstånden äro i de olika länen. I ett mindre län kommer detta spörsmål kanske ej fram så tydligt, men det framträder så mycket mer i ett större län med stora avstånd, vilket för med sig höga resekostnader. Om man sålunda betänker att ett organ kommer till en gård för att planera bostadsförbättring och kanske ett annat organ kommer dagen efter för planering av ekonomibyggnaden å samma fastighet förs tanken över på t. ex. Stockholms stad, där gatan ena dagen rivs upp av elektricitetsverket och sedan dagen efter sedan gatan är justerad kommer kanske gasverket och gör samma sak i sin tur. Man tycker att arbeten av denna art skulle kunna koncentreras och samordnas. Man tycker sålunda att då expertisen — i detta fall vanligen L. B. F. — skulle vid sin planläggning på en gård kunna få lov att göra plan på förbättring av

såväl bostads- som ekonomihus och sedan vid den fortlöpande kontrollen även kunna få samordna de båda ärendena. Detta har sin stora betydelse för bygdens folk, en så att säga moralisk verkan, i det att åtgärden inger mera förtroende, då vederbörande finner åtgärden vara praktisk. I allmänhet äro inte kontrollanter å landsbygden sedda med blida ögon, och ju fler det blir av dessa s. k. folkkommissarier desto dyrare och sämre blir det, när det gott kunde handhavas av ett enda organ.

I anslutning till vad jag ovan anfört hemställes,

att riksdagen ville besluta vid behandlingen av proposition nr 75, att förbättringsverksamheten å bostäder och ekonomibyggnader å landsbygden uppdrages åt samma organ, t. ex. lantbruksnämnderna.

Stockholm den 10 april 1947.

E. Pettersson
i Ersbacken.